

პლაკატი მამია მაღაზონიანი.

ასლა ისეთი
 ატმოსფეროა,
 დავესიზმრებია
 ოდესმე არც კი!
 როგორც არასდროს,
 ჩვენ შეგვიძლია,
 რომ თავისუფლად
 გამოვითქვათ აზრი!

ილაპარაკე
 რამდენიც გინდა,
 რაც გსურდეს გულით,
 ილაპარაკე! -
 ცული აძაგე,
 ხოლო საქები,
 რამდენიც გინდა,
 იმდენი აქე!

მოელო ბოლო
 ზურგს უკან ქირჩილს,
 სხვა გზით მიუღივართ
 ყველანი უკვე,
 თვალს აღარ ვუხვევთ
 ერთმანეთს ასლა,
 ასლა ერთმანეთს
 ჭრილობებს ვუხვევთ!

შეჩვევა უნდა
 ამასაც აღბათ,
 ზოგს შეჩვეული
 ჭირიცი კი უყვარს,
 მაგრამ მზესავით
 არის ნათელი,
 რომ არ არსებობს
 დახვევა უკან!

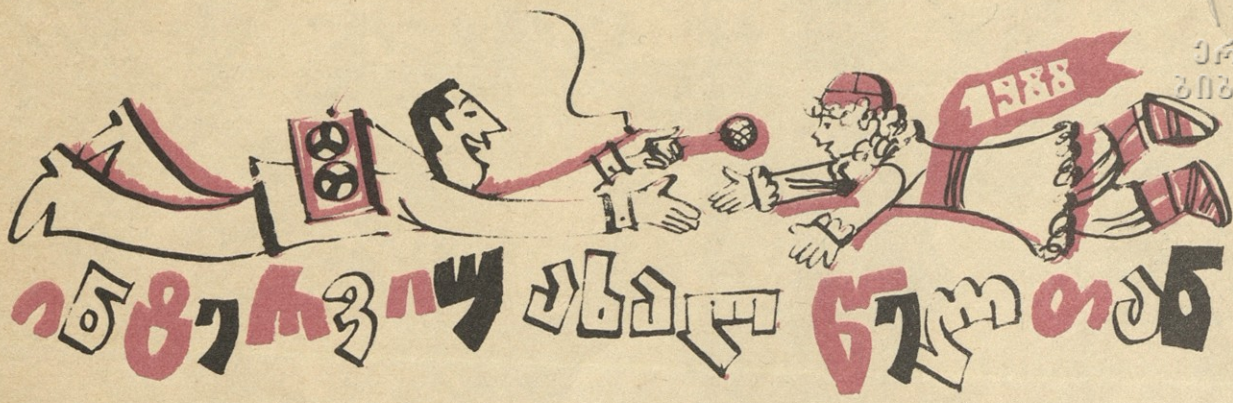
ნოემბერი ბარათია

ნიანგონი

24

დეკემბერი

1987

ინტერვიუ ახელ წესთან

ჟამთა საცერს განა წელი, საუკუნეც გაუცრია, სად მოასწრო! მზის „ნიანგიც“ კი გაუცვნია! ყოველ კუთხე-კუნჭულს ზვერაეს, ოჯახებში გზავნის მაცნეს, კოჭებზე და რიტმზე ვატყობ, ძველებურად არ მოგვაცდენს! მოსალოცად, დასალოცად ტუჩი უკვე განსლენია, მოპატივე ბევრი ჰყავდა, მოსვლა მაინც აქ ერჩია! ფესკეთილო! ზნეკეთილო! რაკი ავსებ ახალ დღიურს, ჩამოგართმევ მოწიწებით ერთად ხელს და ინტერვიუს!

– ალბათ, როგორც ყველა მოკვდავს, გასაზრდოებს ათი მცნება, ჯერ მიზეზზე – შენი მოსვლით, რა გგონია, რა იცვლება? – ზურგის ქარი გინდათ ახლა (ტვინი ზურგსაც კი ჰქონია!) დაჩქარება! – ათი მცნების სათამადლო სტრიქონია!

დმერთმა მოგცეთ, არ გაკლიათ, ჩიტის რძე და ანანასი, დროს პენტეტა და ანიავებთ, ვერ ისწავლეთ მისი ფასი! არ ემტყუნოთ! არ გაცუდდეთ! სიტყვამ საქმე არ გათელოს! სადღეგრძელოს მერეც უნდა შეეწიოთ საქართველოს!

– ამ ვარსკვლავეთს რაღას ერჩის ეს ატომი სატიალე? – ყველა წამი ჩემი ისრის კვლავ მშვიდობას დასტრიალებს. შეიძლება საწუსარი კაცმა არ თქვას, არ იბორგოს? ზოგი, ვითომ დემოკრატი, შორით ვატყობ, დემაგოგობს. როგორ უნდა გაიმეტო დედამიწა საპერშინგო?! – ჩერნობილი ცხვირწინ გქონდეს და ეს მაინც არ შეივინო?! – ეს ახალი მექანიზმი წელში როდის გაიშლება? – სათქმელს ბარემ ახლავ გეტყვი, ვიდრე პირი გამიშრება: სულ თავისით, თვითდინებით გაკეთდებით, რად გგონიათ? თქვენ არც იცით, რა მოჰყვება ფინანსების აგონიას! ზარალიანს დახურავენ! – მონახავენ უფრო სანდოს, გელიძებათ? გეჭვებათ? არ კითხულობთ განა კანონს?

ბევრგან, ვხედავ, არ აწუხებთ არც სირცხვილი, არც ღირსება, უხარისხო, ფუჭი ტემპით განა ჯიბე აივსება?

– „დინამოზე“ რაღას გვეტყვი, კვლავ აღიდგენს ვითომ „წონას“? – ბურთი თქვენი არსობისა საქართველოს კვლავ შეკონავს! გულით ძებნეთ, გამოჩნდება! – მოპურთალი რამ დალია? ასპარეზის შერჩევა კი, იცით ალბათ, მაგალია!

თქვენ ივარგეთ, არ გაქვთ განა მაგალითი პაატასი? – ბათუმშიაც სურთ, რომ გახსნან ფილიალი „ლა-სკალასი“!

– წლეულს ვითომ მოშუშდება სატკივარი ჩვენი სკოლის? რით ვუწამლოთ, თუკი სწავლა უნდათ ისე, სხვათა შორის? უმაღლესის რია-რიაც უკურნალი რამ წყლულია!..

– მოველება! მოშუშდება, ყრმას თუ შვიცემთ, რაც სწყურია! – გარდაქმნაზე რაღას იტყვი, ჩვენს ორულს მოვერევი? – მსოლოდ პოზის, მსოლოდ ლიქნის, მსოლოდ სკამის მონელებით!

– თუ მიგიხვდით, ილიასებრ გაიმეტებთ ქებას ძვირად!.. – როგორ ვაქო? მიბნედილა, მძვარდნილა ბევრი ძილად!.. როგორც წესი, აგვიანებთ, გადაივსო ღვინო ლექით!.. ორატორობთ, ნოვატორობთ, მთავარი კი მაინც ვერ თქვით!.. ოჯახს ბევრგან, აბა, ნახეთ, დედაბოძი შერყევია!.. მიტომ მძლავრობს, გეძალდებათ, რაც კი ერის შემრყვენლია!.. უარესი, ასე ვფიქრობ, არც გექნებათ გაჭირება!.. მისაღები გამოცდები კაცობას კი არ სჭირდება?! მოეკიდეთ ნდობის გუთანს!.. რუდუნებით, თქვადღებით, გაამრავლეთ სიყვარული, შუღლით როგორ გამრავლდებით? – ვხად კი დგახარ, მაგრამ იქნებ ერთი ჭიკა დაგვილიო!.. – რაღა გითხრათ, არ მოშლოდეს ქართველს წელი საილიო!

ზაზა კასიაშვილი

ნახ. მ. აბაშიძისა

ეს დღეს გავიდა!

ნახ. ბ. ეფიომვიცა

(„კოკოდოლი“, № 24, 87 წ.)

ახალი წლიდან...

- თუ არ ექნება გავლილი ატესტაცია, თოვლის პაპას კარი არ გაუღო!
- გარდატანსთან დაკავშირებით თოვლის პაპის ტრადიციული ხურჩინი შეიცვალოს უფრო თანამედროვე ცელფონის ტომრით.
- ნატლებ საპასუხისმგებლო ადგილებში ექსპერიმენტის სახით გაშვებულ იქნეს თოვლის ბებია.
- ჯოჯობარტის ჭიბრზე დაარსდეს ქართული იუმორისტული გაზეთი.
- შეიქმნას ანონიმური წერილებით გულშეკლულთა კლუბი.
- შარანახლოების მსურველთა აქრძალოთ ძველი თბილისის ტერიტორიიდან გამოვლად.
- თუ ცუდ და აქვთ დაცდილი, „დინამოს“ ფეხბურთელებს არ ჩამოერთვათ სახალწლო ინტერვიუ.
- ნება და ერთოს ქართველ ქალს, იყოლიოს ერთზე მეტი შვილი.
- ადამიანთა წითელ წინში ქართველი ჭერ არ იქნეს შეტანილი.
- შეიგულდოს შოკოლადის კანფეტ „დათუნას“ მოყვარულთა რიცხვი.
- აიკრძალოს ვაკე-საბურთალოს სასაფლაოს მსურველთა გარდაცვალება.
- ტალეფონისაგან ნერვება წიფილ აბონენტებს გამოეყოთ ხანატორიუმის საგზურები.
- გამოუსწორებელი ლოთებისთვის გაიხსნას უაღკოპილო არაყის კაფე.

3030 ზედალასვილი

მილოცვა

აპქპპნად მრავალნაირი წელია ცნობილი: ახალი, ძველი, შარშანდელი, განვლილი, მომავალი, ნაკიანი, უნაკო, სასწავლო, საფინანსო, დაბადების, გარდატეხის, დამამთავრებელი, საიუბილეო, ბედნიერი, ბარაქიანი, გვალვიანი, დათარსული... აგრეთვე — მაგარი, მოქნილი, წერწეტი, მაღალი, დაბალი, გამართული, ჩაწყვეტილი და... მეტისმეტად რომ არ გავწელოთ, კიდევ ბევრი სხვა წელი და წელიწადი.

ამთგან ახალი წელი სხვადასხვა ქვეყანაში სხვადასხვა დროს დგება, მაგრამ მთელს დედამიწაზე და თვით კოსმოსშიც ადამიანები ერთნაირი იმედით ეგებებიან მას.

მართალია, ყველას საკუთარი სახალწლო მურაზი აქვს, მაგრამ, დაე, ახალი წლის მილოცვა კეთილი ნების ადამიანებისათვის მარად გულწრფელი და უცვლელი დარჩეს: უსურვონ ერთმანეთს, წელგამართულები დასწრებოდნენ მრავალ ახალ, ბედნიერ, მშვიდობიანი შრომის წელს!

306 როგორ ხვდება ახალ წელს

ჩვენს გეოგრაფიულ განედზე ზამთრისათვის ვინც როგორი თადარიგი დაიჭირა, ახალ წელსაც იმის შესაბამისად ხვდება. ციყუჭა, სადაც კი მოიხელთა თხილი და კაკალი, სულ თავის სოროში შეზიდა და აავსო ოჯახი. ზის ახლა შინ, ჯალაბობაში და თვალბდაცეცებული ქურდულად ანატუნებს ნაპარაკ თხილს. და თვმა შემოდგომის საერთო ბარაქით დაუშოვავად ისარგებლა, ბლომად დააგროვა ქონი ზამთრისთვის. ახლა ხევემით ხერინავს თავისი ბუნავის სიღრმეში და თთებს ბუჯითად ილოკავს.

ფუტკრებმა მთელი ზაფხული იშრომეს გათენებიდან დაღამებამდე, საერთო ფიჭები სულ დაავსეს გემრიელი თაფლით და ახლა საკუთარი შრომის ნაყოფს უშიშრად და სიამოვნებით მიირთმევენ.

არ ეკადრებათ (და, ბოლოს და ბოლოს, წამწარდებით) ჯოგ-ჯოგებს, რომლებიც ციყუჭებს თუ დათვეებს ბაძავენ, უშრომლად დაგროვილი ქონითა და ქონებით რომ მოაქვთ და გააქვთ თავი. მხოლოდ იმისი ლუკმა ალალი და სახალწლო გოზინაყუხ ტბილი, ვინც ფუტკრებით სარჩო საკუთარი შრომით მოიპოვა.

საწაქრები

ჩვენს ცხოვრებაში შემორჩენილ გამოუსწორებელ ანტიპოდებს სახალწლო საჩუქრად ეკუთვნის ქვემოთ ჩამოთვლილი მხატვრული ნაწარმოებების სათაურები პირდაპირი მნიშვნელობით:

- ორგულ მამაკაცებს — „აბოს წამება“;
- ორგულ ქალებს — „მუშანიკის წამება“;
- უკუღმართ შვილებს — „მამის მკვლელი“;
- მუქთახორებს — „კაცია-ადამიანი?“;
- ზარმაცებს — „გლახის ნაშობობი“;
- მომურნეებს — „ანრდილი“;
- ანონიმებს — „განდვილი“;
- ლოთ მძლოლებს — „ოთარანთ ქვრივი“;
- ნარკოტიკების გამყიდველებს — „სარჩობელაზედ“;
- ქორვაჭრებს — „კაკო ყაჩაღი“;
- ყალბისმქნელებს — „ქვათა ლაღი“;
- ავადმშენებლებს — „სურამის ცისე“;
- ბიუროკრატებს — „რაფ გინახავს, ვეღარ ნახავ!“;
- ქერქეტებს — „პარტახი“;
- მრუტებს — „უცნაური სენი“;
- ბედოვლათებს — „ჯაყოს ხიზნები“...

არც სხვა ანტიპოდები დარჩებიან განზე. მათთვისაც გათვალისწინებულია როგორც ქართული, ასევე რუსული და უცხოური ლიტერატურული ნაწარმოებების შესაბამისი სათაურები, როგორცაა, მაგალითად, სუმბათაშვილი-იუჟინის „დალატი“, ფონეზინის „უმწიფარა“, გრიბოედოვის „ვაი ჰკუსიკან“, გოგოლის „მკვდარი სულედი“ და „რევიზორი“, ტოლსტოის „ცოცხალი ლეში“, ოსტროვსკის „ცოცხალი ფულედი“, ჩეხოვის „ქამელეონი“ და „კაცი ფუტლარში“, გორდონის „ფსკურზე“, დანტეს „ჯოჯოხეთი“, შექსპირის „ჭირვეულის მორკის“, მილტონის „დაკარგული სამოთხე“ ბაირონის „კაენი“, შილერის „ყაჩაღები“, ჰიუგოს „განკისტლანი“, აკუტაგავას „დილოგი წყვდიადში“ და მრავალი სხვა.

შემოჩამოთვლილი საწაქრები გაიცემა დამსახურების მისჯვით, მაგრამ, მართალი ვითხრათ, არაყის ვუსურვებ მათს დამსახურებასა და მიღებას!

აპოლონ ბასილიანი

ლოთის „მეტაფორა“

ძველი წელი ახალ წელს გადასცემს ნეგატიურ მოვლენებთან ბრძოლის ესტაფეტას

ქველი წელი:

თუმც ნეგატიურ ცრუტიპებს ვაგემე მძიმე ლახვარი და ბევრი კიდევ მოვაშთე, — აქა-იქ მზაკერულ ხარხარით, — ბევრიც გადარჩა! მაგრამ მწამს ჩემეულ ლახვრის ჯახანით იმ „შთენილთ“ ჩემი მემკვიდრე მისწვდება წელი ახალი!

უკუღმართული მშენებლობა

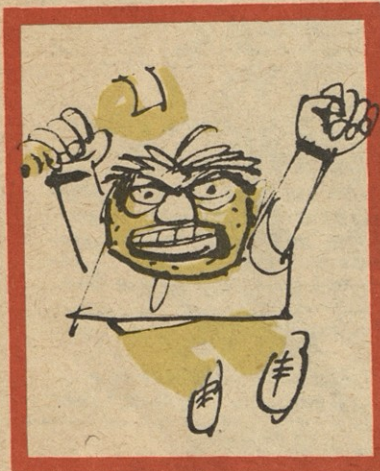
ცხრასართულა კორპუსს მთას ადარებენ, აქ სულ სხვაა მშენებლობის „გემო“: სანამ მეცხრე სართულს დაამთავრებენ, პირველს უკვე უკეთებენ რემონტს!..

თაქნება ოფისიანთი

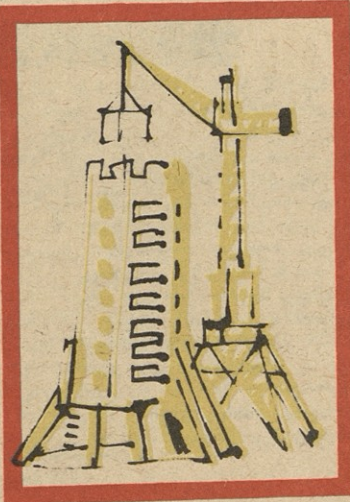
მას არ აქვს ციფრები „საკმარი“, მის ციფრებს რომელი გაუძღვება?! ყველას ისე უწერს ანგარიშს, არაუის ანგარიშს არ უწევს!

ფსავლონელმკაცრანალი

თანამდებობა თავში აუვარდა, პატივმოყვარის სახელი გაუვარდა!.. და ბოლოს ის თავი დაუვარდა, რომელშიც თანამდებობა აუვარდა!

დაცალა ღვინის ურიცხვი ბოთლი და ამჯერადაც „წოდება“ ლოთის „არ შეარცხვინა“: ატეხა შფოთი, შარით, ქადილით, უაზრო ბოღვით გაიზიარა „იღბალი“ ბოთის.

საღმრთო აუზანი

მას, ხელმრუდ გუშავს სხვა პირის, ქურდობა გაუკვირდება? გუშავობს რასმე? — თვით მასვე გუშავს გუშავი სჭირდება!

„პარალელ“ და ოჯახის ბიუჯეტი

ის რესტორნებში დღედაღამ სულ რომ დასძახის „პარალელ“, მისი ოჯახის საღარო მიტომაც მიწყვი ზარალობს.

ვარცხნი უფინიშოდ

შუა გზაშივე გაგაოჭეს, ფინიშთან ვეღარ მიხვედი, ვეღარ დაიღვა სპექტაკლი შენი სცენარის მიხედვით!

კარიბიანობი

რომ არ დარჩეს სხვებზე დაბლა, დღე და ღამე ფამიერად უნდა ძებნოს სავარძელი, უნდა ძებნოს კარიერა!..

რისკი უფრო მოიმატა, სული გაიკანდიერა, ვერ მოითმენს, ვინმე გზაზე წინ აღუდგეს ბარიერად!

მომავალი კარიერა უკვე შეათვლიერა, ძალა სულში მოიკრიბა, წამსვე იქცა „ტარიელად“.

ზე ასწია საფეთქელი, მხრები გაიგანაიერა, თავს ვეღარა მოუხერხა, თავი დარჩა ცარიელად!

თვითგანდიდება

საკუთარ თავს, როგორც სხვებზე უკეთესს და უდიდესს, ის ორივე ხელის ყველა ათი თითით უთითებს!

რეჟინიშობი

ვერ შეძლო სიანლეების შორ სივრცეებში შეჭრა, იგი ათასჯერ დაღუჭილს ათასმეერთედ ღეჭავს!

მარყვანი

რასაც იტყვის, გადათქვამს, წინა სიტყვებს გადანთქავს, ცოტა ხანში იმ სიტყვებს ისევ უკან გადმოთქვამს, ნაბიჯს, წაღმა გადადგმულს, ისევ უკან გადმოდგამს.

გაღაგნელი „კრაზანა“

არა ფუტკარი, — ზოგ-ზოგი კრიტიკოსია კრაზანა, ლალიან ფუტკრებს დაჰბრუნავს, მათ თაფლს აცხრება საზარად,

თვით თაფლს აროდეს ამზადებს, სხვის თაფლს კი იგდებს მასხარად.

ფორმალური ზოგინობი

ფორმალზმში? აქ სახე მას სულაც არ შეესვლია, რადგანაც აქ ფორმალზმს ფორმალურად ებრძვიან.

დაზარაობა

მაგიდის ქვეშ იგი სხვის განცხადებას ამოდებს და იმ განცხადებისთვის აღარ იცლის აროდეს.

ალეობიში

ჯერ — ფაქტი, მერე — დასკვნა, მაგრამ ეს რითი ავსსნათ: შენ რომ ფაქტს არა სწავლობ, ისე აკეთებ დასკვნას?

მამამებლობა

„მამამებლობა არა ხამს!“ — ერთგან წერს კალმის წვერით, სხვგან იმ კალმის წვერით წერს მამამებლურ წერილს.

კრაზის ძვარი

წამოუსხამს ქურჭი უცოდველი კრავის, ქურჭი ხელს არ უშლის, რას აკეთებს მკლავი!..

ჯილი შთავი

ძველმა წელმა რომ გადმომცა, წინ ესტაფეტა დაეძარი, ამ ესტაფეტით მსურს ყველგან შავ ჩრდილებს დავცე თავზარი, ნაკლთან თუ მანთან ჭიდილში ვერვის ვენახო დამცხრალი, ვიბრძოლებ, რათა გადარჩეს ზნეობის წმინდა ტაძარი!..

უსიბავოდ

ახალი წელი— ქართველ ხალხს

უპირველესად რა ვითხრა,
ანუ რა უნდა გახარო? —
სიბრძნის და პატიოსნების
დროშა აროდეს დახარო!
რაიც ინატრო,
აღსრულდეს!
მიზანი გქონდეს ნათელი,
ქართველი რომ ხარ, გახსოვდეს, —
მარადის რომ იქართველო!
სხვა დროის ზარმა დარეკა,
კვლავ ყალყზე გედგას მერანი!
არც ერთ შენს სოფელს არ ერქვას
ნ ა ს ო ფ ლ ა რ - ნ ა ქ ა რ თ ვ ე ლ ა რ ი !
ქართულ აზრს
ხმლისებრ ფერავდე, —
სხვაფრივ არ გადასხვაფერდე!
გისურვებ,
ჩვილთა პერანგებს
მზეზე დროშებად აფენდე!
იმ მოლოდინის გჯეროდეს, —
ერთგული იყავ ბოლომდე!
ღმერთმა მოყვარე გიმრავლოს,
მტრებიც საწყლები —
გყოლოდეს!
წინ, წინ აზრით და გონებით
და არა თავის კანტურით!
იყავი სულით ჩაუქი,
სხეულით ელეგანტური!
მინდა ყოველი სიკეთე
და სიხარული გახაიო!
უკუნით უკუნისამდე
შვენოდე ხალხთა სამყაროს!

ელდარ კერქვაძე

საახალწლო სიასლანი

ბარდაქმნის წახანაგები

შესანიშნავი საჩუქარი მიიღეს თბილისელმა მშრომელებმა საახალწლოდ: მაძღარაშვილის ქუჩის კუთხეში, ვინტოვისა და კომბაინის ქუჩების გადაკვეთაზე, კოოპერირების წესით გაიხსნა სა-ზოგადოებრივი კვების კიდევ ერთი ობიექტი — „პარადოქსი“. თბილისელებსა და ჩვენი დედაქალაქის სტუმრებს მოემსახურებიან წარსულში ცნობილი სპორტსმენები, ინჟინრები, მხატვრები, ფილოლოგები...

მაღალკვალიფიციური მომსახურების გარანტიას იძლევა „პარადოქსის“ ადმინისტრატორი, ტექნიკის მეცნიერებათა კანდიდატი, სპორტის დამსახურებული ოსტატი, სამგზის მსოფლიო ჩემპიონი ტარიელ შუაკაური.

ნოსტალგია

პარიზში დაბადებული ალი-ალმამედ-შაბან-ყურბან-ოღლი სიბერეში ნოსტალგიამ მოიცვა. მის სიხარულს საზღვარი არ ჰქონდა, როცა მშობლიურ აზერბაიჯანში დაბრუნების უფლება მიიღო.

მისმა მრავალსულიანმა ოჯახმა ახალი წელი და ახალი ხუთთოთახიანი ბინა ერთდროულად იზეიმა... თბილისში, ნუცუბიძის პლატოზე.

გლეხური „ტუმონკავი“ საახალწლოდ

თუ გსურთ თქვენი საახალწლო სუფრა უფრო მრავალფეროვანი გახდეს, შეიარეთ ქ. თბილისის კოოპერატორის მაღაზიებში. აქ მამასისხლად შემოგთავაზებენ სოფლის მოსახლეობისაგან შესყიდულ „სურვილადებს“, სამონადირეო ძეგლებს, ნუგას და, თქვენ წარმოიდგინეთ, ხორცის კონსერვებსაც კი — „გავიადინას“, „სვინინას“ და ა. შ.

ყურადღება! — ექსპერიმენტი

თბილისის საქალაქო ტრანსპორტის მესვეურებმა საახალწლოდ ერთ-ერთ მარშრუტზე ექსპერიმენტის წესით გაუშვეს ავტობუსი, რომლის კონტროლიორებადაც დანიშნეს წესრიგის უწყისრიგო დამცველები. ისინი ყოველგვარ ხერხს მიმართავდნენ მგზავრების გაბილეთიანების მიზნით (შეურაცხყოფა, ლანძღვა-გინება, მუქარა, ჯარიმა და ა. შ.). ექსპერიმენტმა შესაშური შედეგი გამოიღო: კონტროლიორების მუშაობის პერიოდში უბილეთოდ მგზავრობას ადგილი არ ჰქონია.

ექსპერიმენტი გრძელდება!

შეიკრათ თქვენი გამოვნების მიხედვით!

უხესაცხლის ფაბრიკა „ისანის“ მესვეურები გაბეზრდნენ აურაცხელი რეკლამაცია-გინების მიღება-მოსმენით.

ადმინისტრაციამ გადაწყვიტა, ახალი წლიდან მომხმარებელს მიაწოდოს არა მზა ფეხსაცმელი, არამედ საუკეთესო ნედლეული (საძირე და საპირე), რაც გამორიცხავს კერვის ხარისხის დაბალ დონეს.

ქალაქის გაფორმების გიუროს თანამშრომლებს

ჭვირფ. სო მეგ. ბრებო! .ულითა და სუ. ით .ილოცავთ ხალ წ. ლს, ისურვებთ ...მრთელობას, ...ხან სიცოცხს. ეს და ბედნი... ბას.

იმ. დია, მომა..ლი წ.იდან ჩ.ნი დედაქალ.. ის რეკლამები ნორმ. ლურად ი..შავებენ და ალა. იქება ასე.ი წ. რ. წერები: „ბ. რი“, „ასტრონომი“, „...სადილო“, „...დავაქციოთ თბილისის სა.. მუშო ქა..ლა..დ“ და ა. შ..

.....ცემით ..კოლოზ ..ბიკა

ზედ ახალი წლის წინა დღეს, უკვე დაწყებულიდან შინ წასვლას რომ აპირებდა ხალხი, განყოფილების უფროსმა გერასიმე მინდაძემ მოულოდნელად მოისმო თავისთან ცუცა ობოლაძე და უთხრა:

— აბა, მარად, ცუცა, მიდი ახლავე მმართველთან, გიბარებს და შენ იცი, შენებურად, საქმიანად მოიქეცი!

— მმართველი მიბარებს?! რატომ? რა აბავია ჩემს თავს? — გაფითრდა ქალი.

— საქმე აქვს ალბათ რაღაცა! რა იყო, რა ფეთება დაგეშართა?

— ათი წელია აქ ვმუშაობ, ათი კი არა, ლამის თერთმეტც ვანდეს ცოტა ხანში, არაფერზე ვაქსენებივარ, მამუშავეთ სახელად რივით, ახლა ვითომ რა მოვლანდა? ამ სასახლეწოდ რაღაცის დავალეხა უნდა?! არავითარ შემთხვევაში! ახალ წელს მეც მიინდა ხალხისთან შევხვედ, ნახაზებისა და ანგარიშების გარეშე! ვასაგებია? — აღელვებისგან ქადაგად დაცემულივით ქაქანებდა ცუცა.

— კარგი, ცუცა, დამშვიდდი, დაწუნარდი!.. რის ნახაზი და რის ანგარიში?! რას ამბობ, აბა, რას?! ადამიანს ალბათ ახალი წლის წინასწარ მოლოცვა უნდა, რაღაცა კაის თქმა, გაგება!.. უფროსია, არა აქვს ამის უფლება?! — რომელი ცნობილი და სახელოვანი თანამშრომელი მე ვარ, ასეთი პატივი დამდოს?! უფრო სხვაა მიზეზი!.. ნამდვილად შემეშალა რაღაცა იმ ახალი, მადლიერი ხალხის პროექტის ანგარიშში და გასაჯორად მიბარებს!.. — ცრემლი მოერიო ცუცას.

— მე კი მეონია, მადლობისთვის გეტანის. ბრწყინვალე პროექტია და არც არავითარი წუნია ანგარიშშიც, ვიცე, კი, სმა მომივიდა ზედა იარსებიდან... გკითხავს ალბათ რაღაც-რაღაცას, იქნებ ჩემზეც!.. ეს იქნება და ეს!..

— თქვენზე?! —

— მე მინდოდა შეთქვა, ჩვენზე, ვეს იგი, ჩვენს განყოფილებაზე, ხელმძღვანელობაზე!.. წადი, ცუცა, წადი და ნუ დაინანებ კაი სიტყვას! წადი!..

ცუცამ შეწუხებული თვალბრტყით ახედა გერასიმეს, იცოდა, სხვა გზა არ იყო, და მსრებ-ნამოვარდნილი შევიდა მმართველის კაბინეტში, მაგრამ მმართველი ისე გულბრტყად და შინაურულად შეხვდა, დარდი უცებ ჩამოსცილდა ქალს და უნებურად გაეღიმა კიდევ, მმართველს შუქიან თვალებს რომ შეხვდა.

საასალლო სარქქარი იუმორისკა

— დაბრბანდით, ცუცა ანდუყაფაროვნა! ძალიან გთხოვთ, შინაურულად, უბრალოდ მოიქეციოთ!.. სომ არ მეშლება თქვენი სახელი და მამის სახელი?

— არა, არა, მაგრამ მე ის მიკვირს, საიდან იცით... ჩემისთანა თანამშრომელი აქ სომ იმდენია... — დაიმორცხვა ცუცამ.

— ჯერ ერთი, თქვენს მოსვლამდე მე საგანგებოდ გავეცანი თქვენს პირად საქმეს!.. მეორეც, ძალიან ცდებით, თუ ფიქრობთ, რომ თქვენისთანა აქ ბევრია!.. ხანთლით საქება-რია თქვენისთანა საქცილისტი, მაგრამ ვაი, რომ სშირად სანამ ვილაც არ შეგასხენებს თქვენისთანას სახელს, ჩვენ, უფროსები... აი, ახლაც, ონისიმოვიჩი რომ არა, თქვენს განყოფილებაში რაც კეთდებოდა, მეგონა, ყველაფრის ავანჩავანი გერასიმე მინდაძე იყო, ის კი... —

— უი, არა, ბატონო!.. გერასიმე კაი კაცია! რაც კეთდება, სულ იმის შეძახილითა! ამასაც ნიჭი უნდა, ნამდვილად!

— ონისიმოვიჩმა მიაბზო, თურმე ერთ სკოლაში ვისწავლიათ, ვინ იცის, იქნებ ერთ მერსზეც ისხედით, თქვენ კი დუმდით, მაშინ როდესაც ამ საჯაროობის დროს ყველაფერი უნდა ვიცოდეთ ადამიანებმა ერთმანეთზე: ვინ ვისი ამხანაგია, ვისი რძალია, დედამთილი, მული, შობამთილი, მახლი, მამამთილი, ქვისლი, რომ არაფერი შეგვეშალოს!.. თავმდაბლობა, რასაკვირველია, დიდი კეთილშობილების ნიშანია, მაგრამ მაინც არ უნდა დაგეშვალათ, რომ ონისიმოვიჩის თანაკლასელი ხართ!.. კაცია ონისიმოვიჩი, სატრბახო კაცი, დამიჯერეთ! — ხელი მალდა აღმართა მმართველმა და ცუცას მოსკოური კანფეტები მიართვა, — ისიამოვნეთ, გუშინ გააჩინა საიდანაც გერასიმემ! ეტყობა, ონისიმოვიჩსაც მიუტანა, იმასთანაც ვნახე კაბინეტში, ყურადღებიანი კაცია ჩვენი გერასიმე... —

„გერასიმე რა მელაც არის, ეს მე ვერ მასწავლის, ჩემი თავით და მხრებით გამაყვს ის

მუქთასროა, მაგრამ ეს ონისიმოვიჩი ვილდა, რანირად გავიგო?“ — გაფიქრა ცუცამ და ძვირფასი კანფეტით ჩაიტკბარუნა წივილი... — ონისიმოვიჩმა მიაბზო, როგორ ესმარებო... დით თურმე მას ალგებრისა და გეომეტრიკოლოგომეტრიის ამოცანებისა და მაგალითების ამოხსნაში... ბარაქლა, ცუცა ანდუყაფაროვნა! სკოლის ნომერიც კი მითხრა, სადაც ერთად გისწავლიათ, ყველაფერი ასსოვს, ყველაფერი, თქვენ კი ამ საჯაროობის დროს დაგიგუებთიათ პირში წვალი და დუმხართ!..

— ვილცაში ვეშლები იმ თქვენს ონისიმოვიჩს! — კანფეტები ხელით ვასწია ცუცამ და წაშოდა, — რის ნომერი, ბატონო?! სოფლის სკოლაში ვსწავლობდი, ერთი იყო და რა ნომერი ექნებოდა?! —

— დედას გაფიცებთ, აბა, არ გისწავლიათ ონისიმოვიჩთან?! იმან ისიც კი მითხრა, გერასიმე მინდაძეს პატარა დაწინაურება უნდა და რეკომენდაციას ცუცა გაუწევს!

— კი, ბატონო, მოვიწერთ სადაც გინდათ ხელს, მაგრამ ახლა მივხვდი უცებ, ვიხვც ლაპარაკობთ და იმ დალოცვილს, რა ჩემი შუამავლობა სჭირდება, გერასიმეს ქვისლია და დასვას, საცა უნდა, გაუჭირდება თუ? — წამოვითხო ცუცა.

— შეხედე შენ! ქვისლები არიან გერასიმე და ონისიმოვიჩი?!

— ასეა, კი, მაგრამ გასაიდუმლოებული აქვთ ეს ამბავი, რომ ხალხის სალაპარაკო არ იყოს!..

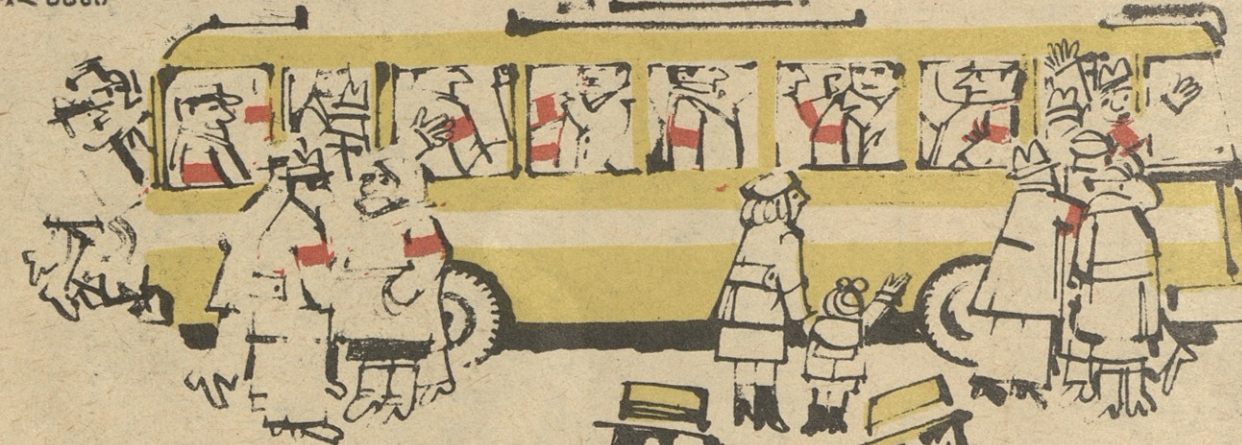
— აბა, თუ ასეა, მე არაფერი არ ვიცი, თქვენ ჩემთვის არაფერი ვითქვამთ, პირადი საქმის მონაცემების თანახმად კი ახალი წლიდან ჩემს მოადგილედ გინიშნავთ, ობოლადის ქალი! იყოს ეს სასახლეო საჩუქარი, არ გეკუთვნით ვანა?

— გადირევა გერასიმე! არ გინდათ! რა ვუთხრა, თავი რით ვიპართლო?

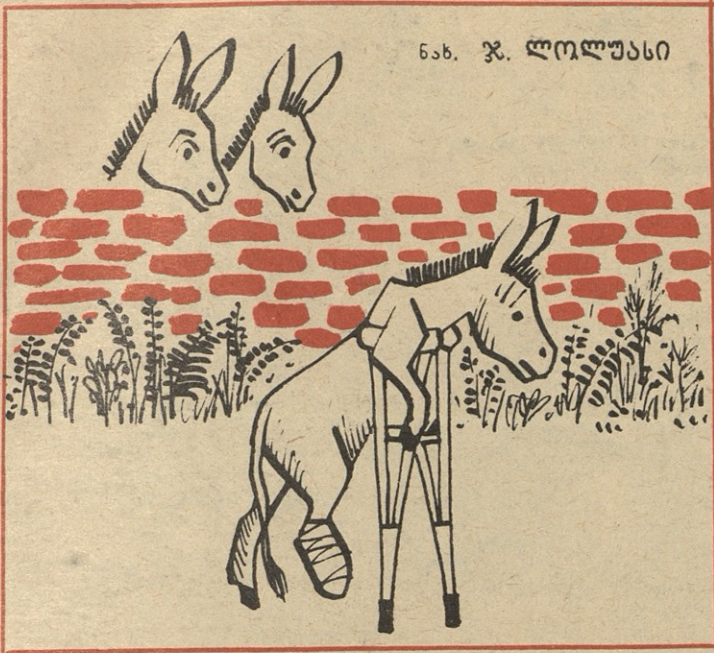
— უთხარით, რომ ობლის კვერი ცხვა, ცხვა, გვიან გამოცხვა-თქო! — სიცილად დაიღვარა მმართველი, — წაიშუშაოს განყოფილებაში თქვენსავით და საჯაროდ დავბირდები, პენსიაში რომ გავალ, ჩემს სკამს დაუუთმობ! გვონებ ონისიმოვიჩი დაუდასტურებს, რომ კარგი სიტყვაა! ოღონდაც პირობა ერთია: ვარდაქნა!

ნანა კანდელაკი

ნან. ჯ. ლოლუხანი

— რა ამბავია ამდენი კონტროლიორი?! — მოძრაობის წესრიგის დაცვის ერთთვიურია გამოცხადებული და ხაზზე არიან გამოსულები!

ნახ. ჯ. ლოლუასი

— რა დაემართა ამ ვირს?
 — სანამ ტელეფონს დაუდგამდნენ, ხეზე ავიდა,
 ჩამოვარდა და ფეხი მოიტეხა!

საბარდაქმნო საახალწლო

საქართველოს
 ბიზლიონიკა

ახალი წლიდან გარდაქმნას მეც ვიწყებ მთელი არსებით.
 ღვინოს შევეშვი, რომ ვსვამდი ყანწებითა და თასებით!..
 ადრე „მარლბოროს“ საყიდლად სპეკულანტებთან მივრბოდი.
 დღეს ბრძოლა, თანაც — სასტიკი გამოვუცხადე ნიკოტინს!
 თუ სამსახურში ვიყავი უღისციპლინო, თავნება,
 დღეს თითქმის გადავეჩვიე გაცდენა-დაგვიანებას!..
 „გამოვსწორდები!“ — ჩემს უფროსს ვუთხარი ფიცის დადებით.
 სამუშაოზე დილ-დილით ყველაზე ადრე ვცხადდები!..
 თანამშრომლებსაც ჩემდამი აქვთ დიდი რიდი, თაყვანი!..
 მეც, რა თქმა უნდა, მათთან ვარ ვით უწყინარი ბატკანი!..
 დისციპლინაზე, წესრიგზე სხვებსაც ვუკითხავ ლექციებს!
 ჩემს სამუშაო ოთახში ძილსაც კი გადავეჩვიე!..
 და კაბინეტი რომ ვზივარ, საქმეს ვაკეთებ სამ იმდენს,
 ჩემთან შემოსულ უცხო ქალს არ ვუცქერ, თვალეხს ვარიდებ!..
 ჩემს თავზე აღარ მჭირდება მეტი რეკლამა, აფიშა!..
 მაგრამ ეს ჩემი გარდაქმნა ჯერ ბევრს არაფერს არ ნიშნავს!
 ხალხს, ყველასთვის საჯაროდ ახლა ვაპირებ ამის თქმას:
 მართო მე და შენ კი არა, სუყველა უნდა გარდაქმნას!..
 სუყველა თუ არ გარდაქმნა სიტყვით, საქმით და ფიქრებით,
 მეც ავდგები და, რაც ვიყავ, კვლავ იმად გარდმოვიქმნები!..
 ვანო ცინცაძე

საჯარო განცხადება

ერთი ცოლის,
 ოთხი შვილის,
 სამი შვილიშვილის პატრონს —
დაძვეხმარეთ!
 სამშობლოში ერთ პატარა ოთახს ვნატრობ, —
 სამუშაო მაგიდას და
 სიჩუმეს და სიმარტოვეს, —
 მოკლედ, ჩემი კუთხე არ მაქვს
 60 წლის ქართველ პოეტს!..
 ხან მოსკოვში — შვილებთან ვარ,
 ხან გაგრაში — მწერლის სახლში,
 ხანაც
 გაერთიანებულ სანიტარულ ვზივარ „კვანძში“,
 იქა ვწერ და იქა ვთარგმნი,
 იქ ვუმღერი ჩემს ქვეყანას,
 მერე — ნერვებაწეწილი —
 ბალზაკივით ვხუხავ ყავას...
 არც „ზევით“ მყავს ნათესავი,
 არც „ქვევით“ მყავს მხარდამჭერი!..
დაძვეხმარეთ! თუ ღმერთი გწამთ,
 ვფიცავ, ვალში არ დავრჩები!..
მინაწერი:
 თუმცა, ჩემზე ბუნდური ქვეყნად მაინც არვინ არი:
 ბიჭუნა მყავს პაწაწინა, ჩემი დიდი მეგობარი,
 მისთვის ვცხოვრობ,
 მისთვის ვიღვწი,
 მისით მიცემს მკერდში გული,
 მას ვჭირდებო!.. და, მაშ, ქვეყნად
 არ ვყოფილვარ დაკარგული!..
 მიხეილ აკლივიჩი

ნახ. ბ. პეტრიაშვილისა

— „ჩემთან კერპობა შენ არ გაგივა, მალე გიც-
 ვლება წითელი ფერი“.

852
31.XII 87

— ასე ადრე რამ მოგიყვანა, დღეს ხომ 29 დეკემბერია?
— რა მოხდა, მეც მეხება დაჩქარება!

ფიჭრი მცენიარ მუშაკისა ახალი წლის მოსალმობის შამს

სამი დღეა, დამობრიყვა სევდამ; სამი დღეა, ვიღრძობ, ვიხვრეტ ტვინს! — ხად ვიშოვო, ხად ვიშოვო ნეტავ, გოქს, ინდაურს რაც სჭირდება, ის?!

სიტყვა, უთქმელი სამცენიარო-კვლავითი ინსტიტუტის წამყვანი ინჟინრის მიერ, 81 დეკემბერს ბასტრონოში

სიტყვა რატომღა ნეტავ ამდენი?! საქმე რატომღა ესოდენ ნელა?! მაშინდელივით?! გაუშინდელივით?! ბნელა?!

ფიჭრი მიხვადრილი კაცისა საბავშვო სუფრასთან, ნატნობი საქმოსნის ოჯახში

რისთვის? რატომ? თვარა, კი! — გაგიღია ზვარაკი! — რად უნდა ლაპარაკი, ეს „ვოლგა“, ავარაკი, ის ჩინური ლარნაკი, დამარხული მარაკი... ბაბუამ დაგიტოვა? კუჭგამხმარმა დიტომა? დავიჭერე, აბა, კი!

ფიჭრი კაცისა, საბავშვო იმპორტული ფახსაცემელი რომ მოუნდა

გარეთ გამოველ, იმპორტულ ფეხსაცმელთ ვეძებ ტიალებს!..

ვიარე, ხად არ ვიარე, მთა-ბარი შემოვიარე!.. იარე, მიდი, იარე, რამდენიც გინდა, იარე!..

ფიჭრი წუწურაბა კაცისა საბავშვო სუფრასთან მაღაზრილი სტუმრების ზვარების შამს

ამდენი სათალ-ნიჟილალა იმიტომ მიღის, კაი ხანია, ყანწი არ ჩანს ნამდვილად დიდი, ამას, იმას რომ შეხანსლონ, რაც არის ირგვლივ, მყის მოეკლება, გამოჩნდება როგორც კი იგი!..

ფიჭრი და ნატნობი პატიოსანი მოძალაბისა ახალი წლის დადგომისას

ქუხდა სტრიქონი, ხმა ქარიშხალს იწვევდა ხმაღში, როცა მავანი ტრიბუნთან გვემოდღვრავდა მაშინ!.. სურდა — აქცევდა ყორანს მტრედად, მტრედს ყორნად, ურცხვად, და ყურმოკრილთა ტაშისცემას ბოლო არ უჩნდა!.. მაშინდელივით არ გაგვიწყრეს ჩვენ ისევ ღმერთი, და არაფერი არ მინდა მეტი!..

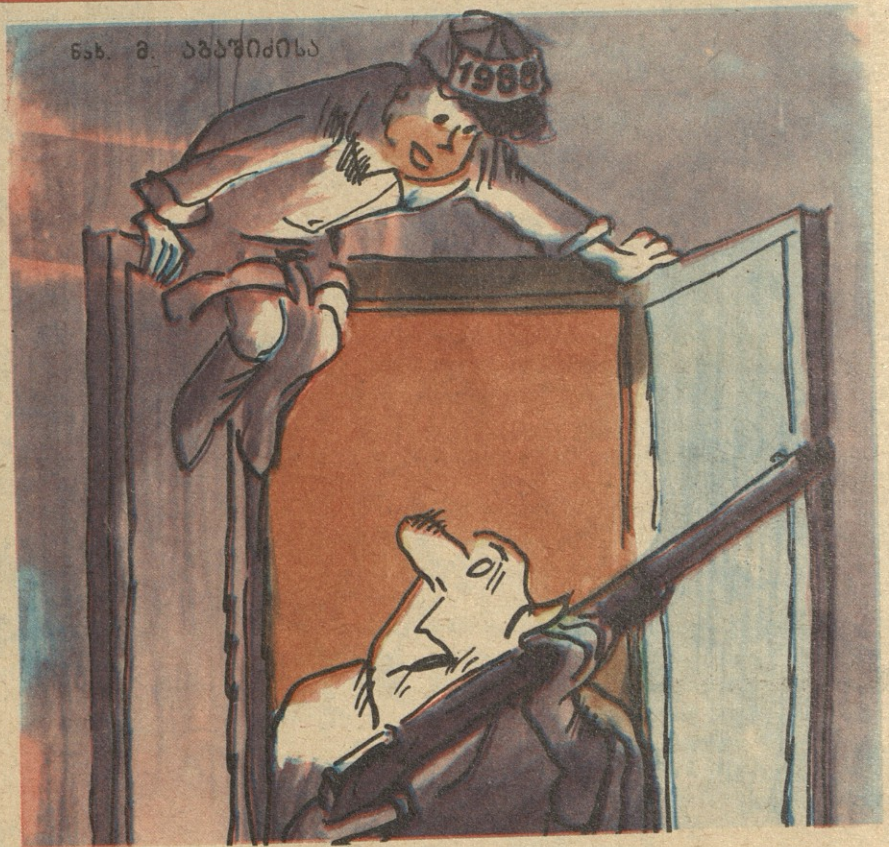
გვიჩი ჩხაძე

გამილეთ კარი!

დეკემბრის ღამით წყნარად და ნელა საათმა თორმეტს ჩამოკრა როცა, მომიკაკუნა ახალმა წელმა და თქვენკენ მავალ მეკვლედ დამლოცა! ორი ხურჯინი დამკიდა მხარზე, ერთი — მძიმე და ერთიც — მსუბუქი!.. გამომიწოდა სურვილთა არზა, ზოგი საშარო, ზოგიც გულუხვი, მითხრა: „ვინც არის კაცუნა — მელა, ვინც ლუკმას ჭამდეს არამს და მუქთას, მსუბუქ ხურჯინში ჩასვი და ყველა წარსულს მიართვი ჩემგან საჩუქრად!.. ნაღდ კაცს, ნაღდ მუშას და ნაღდ ხელმძღვანელს, ვინც სიკეთისთვის მკლავი დასაქმა, ვინც შრომა შექად წინ წაიმძღვარა, ხელი შეუწყო წინსვლას, გარდაქმნას, ვინც არ ყლაპავდა ენას მუნჯივით, ებრძოდა ლოთებს და თვითმარქვიებს, ჩემი სიკეთით სავსე ხურჯინით მაღლი სუყველას გადააფრქვიე!“ გამომაყოლა მშვიდობის მტრედი და მე უპირო კაცი როდი ვარ, გამილეთ კარი! — ღხენით, სიმღერით თქვენთან პირნათელ მეკვლედ მოვიდვიარ!

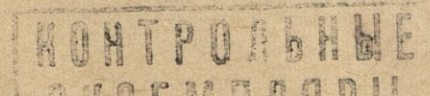
თათია ფირანიშვილი

რუსთავეის — ლითონკონსტრუქციების ქარხნის აწლის შემანქანე.

ნახ. მ. აბაშიძისა

— ჩვენ უიარაღო მსოფლიოსთვის ვიბრძვი, შენ კიდევ თოფი გიჭირავს ხელში?!

ყველაფერი იქნება

გაბაიონი

საახალწლოდ ცოლმა ახალი ვარცხნილობა გაიკეთა, ქმარმა უსაყვედურა:

— შე არ მინდა, თმას ასე მოკლედ რომ იჭრი!
— ერთი ამას დამიხედეთ! — მიუგო ცოლმა, — შენ მითანსმდებოდი, როცა მელოტდებოდი?!

უსაზღვრო გედინებვა

სმითმა ახალი წლის წინ ლატარიაში ასი ათასი დოლარი მოიგო.

— შენი სიდედრი როგორ შეხ-

მომეტყველი თვალები გამიკეთოთ?

— როგორ არა, — მიუგო სპეციალისტმა, — მერე მოლარისაკენ შეტრიალდა და უთხრა: — ქალბატონს ანგარიში წარმოუდგინეთ!

გაზრთხილება

— საახალწლოდ ჩემი სიდედრი ჩამოდის! — უთხრა ლორდმა თავის მზარეულს, — აი მისი საყვარელი კერძების სია!

— დიახ, თქვენო ბრწყინვალე-ბავ!

— და ერთი მათგანიც თუ მოვიმზადებიათ, დაუყოვნებლივ მოგზნით!

ვდა ამ ამბავს? — ჰკითხა მეგობარმა.

— ო, განცვიფრებისაგან ენა ჩაუვარდა!..

— ღმერთო ჩემო! ერთბაშად რამდენი ბედნიერებაა!

ნაბნაბუნა

მამა: რატომ არ მიესალმე შენს მასწავლებელს?!

შვილი: ახლა ხომ არ დადებებია?!

ღირებულების კაზინოში

— თქვენთან უკვე ექვსი წელიწადია ვმუშაობ და არასოდეს ხელფასის მომატება არ მითხოვია. იქნებ ამ ახალი წლიდან...

— სწორედ იმიტომ იმუშავებთ ამდენი ხანი, რომ ხელფასის მომატება არ გითხოვიათ!

უკაყოფილება

საახალწლოდ ქმარმა შინ თუთიყუში მოიყვანა და ცოლს უთხრა.

— აუქციონზე ამაში ორასი ფრანკი გადავიხადე. ათას კაცს უნდოდა ეყიდა, მაგრამ მთავარი ის არის, რომ არც კი ვიცი, ლაპარაკობს თუ არა.

— როგორ, თუ?! — წამოიძახა

უკაყოფილოდ თუთიყუშმა, — მამ აუქციონზე ფასს ვინ უწევდა?!

თავის დაზღვევა

— ოტო, შენი აზრით, ახალი წლიდან როგორი მოლა იქნება? — ჰკითხა ცოლმა.

— ზედმიწევნით ზუსტად შემიძლია გითხრა — ორგვარი ნიშნის კაბას ჩაიცვამენ: ერთს ისეთს, შენ რომ არ მოგეწონება, ხოლო მეორის საყიდლად მე ფული არ მეყოფა! — მიუგო ქმარმა.

თვითკრიტიკა

საახალწლოდ ქალაქში ჩასულმა პანს მიუღერმა რესტორანში ტელეფონების წიგნი მოითხოვა, უნდოდა ერთი ძველი ნაცნობის მისამართი დაეზუსტებინა.

— სამწუხაროდ, არ გვაქვს, — მოუბოდიშა ადმინისტრატორმა, — მაგრამ შემძლია მოგიტანოთ საჩვირის წიგნი. იქ თითქმის მთელი ქალაქის მისამართებია ჩაწერილი.

წიგნების მაღაზიაში

— ნაახალწლევს იტალიაში ვაპირებ წასვლას ორი კვირით და მეგზური ხომ არ გექნებათ?

— ინებეთ! აი ეს უკანასკნელი გამოცემაა, რომელსაც ეწოდება „ათი დღე იტალიაში“!

— ჩინებულა, მაგრამ დანარჩენ ოთხ დღეს რა უნდა ვქნა?!

დილოზი

— დარწმუნებული ვარ, რომ ორი ერთნაირად მოაზროვნე ადამიანი არ არსებობს.

— აგრე არ იტყოდი, ის საჩუქრები რომ გენახა, რომლებიც საახალწლოდ მომართვეს!

უნდოვლობა

სტუდენტმა ახალი წლიდან სხვა ოთახი იქირავა და შთაბეჭდილება რომ მოეხდინა, სახლის პატრონს უთხრა:

— ძველი ბინიდან რომ წამოვედი, სახლის პატრონი ატირდა!..

— ჩემთან ეგ გამორიცხულია! მე ქირას წინასწარ გადაგახდევინებთ!

წუგაში

საბო ახალ წელს მეორედ დაქორწინდა. ქორწილის მერე თავის ახალგაზრდა ცოლს უთხრა:

— საყვარელო, ახლა ჩემი ერთი დიდი ნაკლი მინდა გავიმხილო!..

— განა რა ნაკლია?
— სამწუხაროდ, სშირად უმიზეზოდ ვეჭვიანობ!

მშვენიერმა ცოლმა მომხილავი ღმილით მიუგო:

— ნუ დელავ, ძვირფასო! ჩემს გამო უმიზეზოდ ეჭვიანობა არ მოგიწევს!

სიკვირა

ერთმა ამერიკელმა მანდილოსანმა გადაწყვიტა საახალწლოდ სახის პლასტიკური ოპერაცია გაეკეთებინა და კოსმეტიკის კაბინეტში შევიდა. ექიმმა ძველბერძნული პროფილი გაუკეთა, ნაოჭები გაუსწორა, ორმაგი ნიკაბი გაუერთიანა და პირი გაუნახევრა.

— კიდევ რა გნებაუთ, მისის?
— არ შეგიძლიათ, დიდი და გა-

საახალწლო სიურპრიზი

საახალწლოდ ფრანც მიუღერი ახალ ბინაში რომ გადავიდა, მეორე დღეს სამსახურში კოლეგებმა ჰკითხეს:

— რამდენი დაუმთავრებელი რამ აღმოაჩინე ახალ ბინაში?

— ჯერჯერობით ერთი.

— იღბალი გქონია! მაინც რა?

— შესასვლელი კარი ვერასგზოთ ვერ გავაღე!

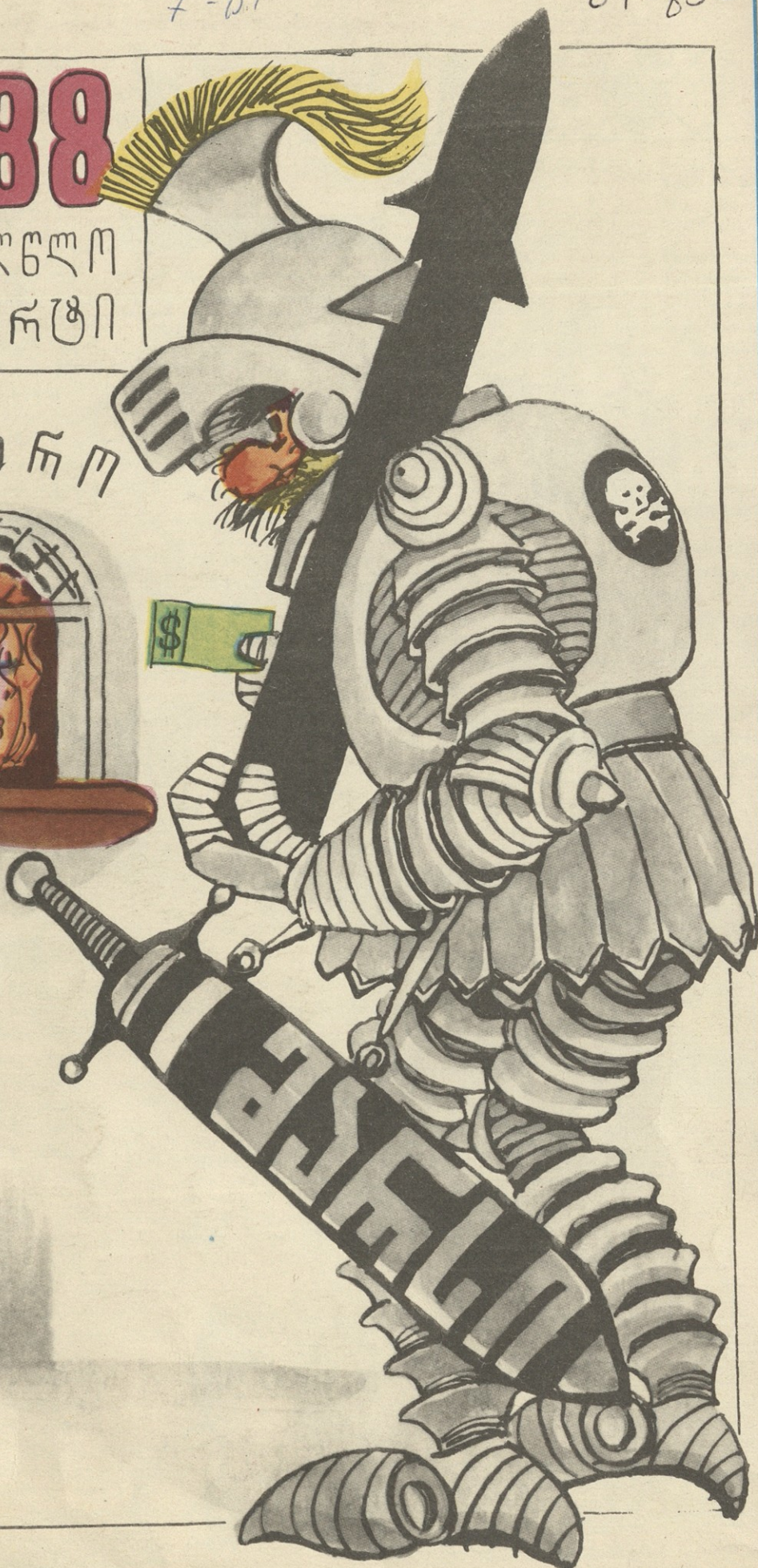
7-87

87-852

1988

საახალწლო კონსერტი

საღამო

ნახ. ბ. ლომიძისა

— ასე აღჭურვილს საახალწლო დღესასწაულზე არ შეგიშვებთ, უნდა გარდაიქმნათ!

საბჭოთა და იუზოკის
ქურანალი „სიანში“ № 24
(1754). დეკემბერი. გა-
მოსვლის 1923 წლის ივნისი-
დან.

მთავარი რედაქტორი
ზაურ გოლგვაძე

სარედაქციო კოლეგია:

ავთანდილ ადგიშვილი
(პასუხისმგებელი მდივანი),
ვახუა ამირეჯიბი, ნოზლი
ბართაია, ბორის გურგუ-
ლია, რევაზ თვარაძე, ჯე-
მალ ლოლუა, ნოდარ მა-
ლაზონია (მხატვარ-რედაქ-
ტორი), ალექსანდრე სამ-
სონია, ბეჟან სიხარულიძე
(მთავარი რედაქტორის მო-
ადგილე), ჯანსუღ ჩარკვია-
ნი, თამაზ წიგწივაძე, ნა-
ფი ჭუსთოიძე.

ტექნიკური რედაქტორი
ირაკლი დუნდუა

გადეცა ასაწყობად
24. 11. 87 წ. ხელმოწერი-
ლია დასაბეჭდად 24. 12
87 წ. ქალაქის ზომი
60x90/8, ფიზიკური ნაბე-
ჭი ფურცელი 1,5. საღ-
რიცხვო-საგამომცემლო თა-
ბახი 1,9, საქართველოს კმ
ც-ის გამოცემლო ბა-
ლენის 14. შეეკ. 2757
უკ 04925. ტირაჟი 145.000.
ქურნალი გამოსვლის თვეში
ორჯერ. რედაქციაში შემო-
სული მასალები ავტორებს
არ უბრუნდებათ.

ჩვენი მისამართი: 880008,
თბილისი-8, რუსთაველის
პროსპექტი № 42.

ტელეფონები: მთავარი
რედაქტორის — 99-55-54,
მთ. რედ. მოადგილის —
93-19-42, პ/მგ მდივნის —
93-10-78, მხატვარ-რედაქ-
ტორის — 99-02-38, გახ-
ყოფილებათა გამგეების —
93-49-32, რედაქტორ-ლიტ-
მუშაკების — 99-02-38,
მდივან-მემანქანის —
99-76-69.

სატირიკო - юмористиче-
ский журнал «НИАН-
ГИ» (На грузинском
языке). Тбилиси, пр. Ру-
ставели № 42. Издаель-
ство ЦК КП Грузии,
Ордена Трудового Крас-
ного Знамени типогра-
фия издательства ЦК
КП Грузии, Тбилиси,
улица Ленина № 14.

ფასი 20 კაპ.
ინდექსი 76137